Islams 5 pelare – Vittnesmålet, bönen, allmosa, fastan och vallfärden

Islam bygger på fem pelare som Profeten Muhammad [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom] har förklarat för oss när han sade, ”Islam är byggt på fem [pelare]: Vittnesmålet vittna om att det finns ingen gud [värd att dyrkas] förutom Allâh och att Mohammad är Hans Sändebud, utföra bönen [salaah], betala Zakah [allmosa], fasta månaden Ramadan och utföra Hajj [vallfärden].” [Återberättad av al-Bukhari, nr 8]

Islam är både tro och lagar, som Allâh och Hans Sändebud berättat för oss om vad som är halaal [tillåtet] och vad som är haraam [förbjudet], moral och gott uppförande, handlingar av dyrkan och hur vi ska bemöta andra människor, rättigheter och skyldigheter och vad som kommer hända på Domedagen. När Allâh fullbordade denna religion valde Han att Islam ska vara livsstilen för hela mänskligheten tills Domedagen kommer:

”Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islam skall vara er religion.” [Surah al-Maa’idah 5:3]

Detta är Islams pelare och de principer som de bygger på:

Den första pelaren: al-Shahaadatayn [de två vittnesmålen]

Detta betyder att en person som tror att Allâh ensam är Herren, Konungen och Allhärskaren, Skaparen och Försörjaren. Han bekräftar alla Hans vackraste namn och de storslagna attribut som Allâh har bekräftat för Sig själv eller de som Hans Profet bekräftade för Honom. Denna person tror att Allâh ensam, och ingen annan, är Den Ende som är värd dyrkan, precis som Allâh säger:

”Hur skulle en son [ha fötts] åt Honom, himlarnas och jordens Skapare, när ingen ledsagerska har funnits vid Hans sida – Han som har skapat allt och har kunskap om allt.

Detta är Gud, er Herre. Det finns ingen annan gud än Han, alltings Skapare. Tillbe Honom som har allt under sitt beskydd.” [Surah al-An’aam 6:101-102]

Och den person som tror att Allâh sände Sin Budbärare Muhammad [må

Allâhs frid och välsignelse vara över honom] och uppenbarade Koranen för honom och beordrade honom att förmedla denna religion till hela mänskligheten. Den personen tror på att älska Allâh och Hans Budbärare Muhammad och lyda dem är plikter som gäller hela mänskligheten och att älska Allâh kan endast förverkligas genom att följa Hans Sändebud [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom]:

”Säg [Muhammad]: ”Om ni älskar Gud, följ mig och Gud skall älska er och förlåta er era synder. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.” [Surah al-’Imraan 3:31]

Den andra pelaren: salaah [bönen]

Muslimen tror att Allâh har föreskrivit för varje vuxen människa [som är vid sina sinnens fulla bruk] fem dagliga böner varje dag och natt, som man utför i ett tillstånd av renthet. Muslimen står framför sin Herre varje dag i ett tillstånd av renhet och ödmjukhet, han tackar sin Herre för Hans välsignelser, ber Honom om Hans gåvor, söker Hans förlåtelse för sina synder, ber Honom att få komma till Paradiset och söker skydd hos Honom från Helvetet.

De fem obligatoriska bönerna som krävs varje dag och natt är Fajr [tidig morgon, innan gryningen], Dohr [middagstid, omkring kl 12 på dagen], ’Asr [vid mitten av eftermiddagen], Maghrib [precis efter solnedgången] och ’Ishaa’ [på natten, när mörkret har fallit]. Det finns också Sunnah böner så som Qiyaam al-Layl [nattbön], Taraweeh, två rak’ahs [enheter] Duha bön etc.

Bönen, oavsett om den är fard eller naafil, representerar att man vänder sig uppriktigt till Allâh ensam gällandes alla saker i livet. Allâh har beordrat alla troende att noggrant vakta utförandet av bönen, som Han säger:

”FÖRRÄTTA regelbundet [de dagliga] bönerna och [särskilt] den bön som har en central plats [d.v.s. den bästa bönen – ’Asr] och res er i from ödmjukhet inför Gud.” [Surah al-Baqarah 2:238]

De fem dagliga bönerna är obligatoriska för varje Muslim, man som kvinna, natt och dag:

”Bönen är alla troendes plikt, knuten till bestämda tider.” [Surah an-Nisaa’ 4:103]

Den som lämnar bönen har ingen del i Islam. Den som försummar den medvetet är en kaafir [icke-troende], som Allâh säger:

”Vänd tillbaka i ånger till Gud [och till den sanna tron] och frukta Honom och förrätta bönen och följ inte dem som sätter medhjälpare vid Guds sida.” [Surah al-Room 30:31]

Islam baseras på samarbete, broderskap och kärlek och Allâh har föreskrivit för Muslimerna att samlas för dessa böner och andra för att uppnå dessa dygder. Profeten [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom] sade, ”Bönen i samling är tjugosju gånger bättre än bönen i ensamhet.” [Återberättad av imam Muslim nr. 650]

Bönen hjälper den troende i svåra tider och i prövningar. Allâh säger:

“Sök med tålamod [Guds] hjälp i bönen! Det är förvisso en svår [väg] utom för de ödmjuka.” [Surah al-Baqarah 2:45]

De fem dagliga bönerna raderar synder, precis som Profeten [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom] sade, ”Tror ni att om det fanns en flod utanför dörren till någon av er och man skulle bada i den fem gånger varje dag, skulle det finnas kvar någon smuts på honom då?” De sade, ”Ingen smuts skulle finnas kvar på honom.” Han sade, ”Det är liknelsen med de fem dagliga bönerna, genom vilken Allâh raderar synder.”

Att be i moskén kan vara ett sätt att komma till Paradiset. Profeten [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom] sade, ”Den person som kommer och går till moskén, Allâh kommer förbereda ett hus för honom i Paradiset för varje gång som han kommer och går.” [Återberättad av imam Muslim nr. 669]

Bönen för tjänaren och hans Skapare närmare varandra. Bönen var Sändebudets [må Allâhs frid och välsignelser vara över honom] njutning. När någonting bekymrade honom brukade han be och samtala med sin Herre, be till Honom, söka Hans förlåtelse och be Honom om Hans gåvor.

Den bön som utförs med korrekt ödmjukhet och fruktan för Allâh för Muslimen närmare sin Herre och avhåller honom från att göra ont, som Allâh säger:

”LÄS VAD som har uppenbarats för dig av denna Skrift och förrätta bönen. Bönen avhåller [den bedjande] från skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft.” [Surah al-’Ankaboot 29:45]

Den tredje pelaren: Zakaah [allmosa, välgörenhets skatt till fattiga]

Precis som Allâh har skapat människan med olika hudfärger, attityder och

nivåer av kunskap så varierar även deras handlingar och försörjning. Han har gjort en del av dem rika och en del fattiga för att testa de rika om de visar tacksamhet och för att testa de fattiga om de är tålmodiga. Eftersom de troende är ett brödraskap och broderskap baserar på medkänsla, vänlighet, kärlek och barmhärtighet så har Allâh föreskrivit zakaah [allmosa] för Muslimerna som tas från de rika och ges till de fattiga. Allâh säger:

”Tag då emot något av dem som offergåva [Muhammad]; så renar du dem [från synd] och hjälper dem att växa [i rättfärdighet]. Och be för dem – dina böner ger dem trygghet och tröst.” [Surah al-Tawbah 9:103]

Zakaah renar och rentvår rikedom och renar själen från snålhet och girighet. Det stärker kärleken mellan de rika och fattiga, tar bort hat, orsakar så att säkerhet råder och ger glädje till Ummahn.

Allâh har gjort betalningen av zakaah obligatorisk för varje person som äger minimibeloppet [nisaab] för ett år. Andelen zakaah på guld, silver, andra metaller och handelsvaror är en fjärdedel av tio procent. På jordbruksprodukter och frukter är andelen en tiondel om det bevattnas [på konstgjord väg] och en halv tiondel om det inte bevattnas [på konstgjord väg, d.v.s. det bevattnas genom regn eller genom andra naturliga medel]. Gällande an’aam djur [d.v.s. får, getter, nötkreatur och kameler] förklaras detaljerna i böckerna av fiqh… Den som betalar zakaah får därigenom sina synder sonade och sin rikedom välsignad av Allâh och Allâh kommer förvara en belöning till honom. Allâh säger:

”Förrätta bönen och ge åt de nödställda! Det goda ni sänder framför er [till Domen] skall ni återfinna hos Gud; Gud ser vad ni gör.” [Surah al-Baqarah 2:110]

Att inte betala zakaah orsakar katastrofer och ondska för Ummahn. Allâh har hotat de som inte betalar zakaah med ett plågsamt straff på Domedagen. Han säger:

“Troende! Många rabbiner och kyrkans lärda män lägger med orätt beslag på [andras] egendom och spärrar Guds väg [för andra]. De som samlar skatter av guld och silver och inte ger av detta för Guds sak, låt dem veta att ett plågsamt straff [väntar dem] den dag då dessa [skatter] skall glödgas i helvetets eld och deras pannor, sidor och ryggar brännmärkas med detta [och en röst säger:] ”Detta är de skatter ni samlade för att i ensamhet [ruva över dem]; smaka nu det som ni lade på hög!” [Surah al-Tawbah 9:34-35]

Det är bättre att dölja sin utbetalning av zakaah än att betala det öppet inför folk, som Allâh säger:

”Om ni ger så att andra ser det är det gott och väl; men om ni hjälper de fattiga i tysthet är det bättre för er – med detta kan ni nämligen få göra bot för några av era dåliga handlingar. Gud är väl underrättad om allt vad ni gör.” [Surah al-Baqarah 2:271]

När en Muslim betalar sin zakaah är det inte tillåtet för honom att ge det till någon annan förutom de som Allâh nämner i versen:

”Offergåvorna är avsedda enbart för de fattiga och de nödställda och för dem som har hand om insamlandet av dem och för att vinna hjärtan [för tron] och för att friköpa människor ur fångenskap och slaveri och [för att lätta] de skuldtyngdas [bördor] och för [kampen för] Guds sak och för vandringsmannen. Detta har Gud föreskrivit; Gud är allvetande, vis.” [Surah al-Tawbah 9:60]

Den fjärde pelaren: Sawm [fasta] under Ramadan

Fasta betyder att man avhåller sig från saker som bryter fastan, så som mat, dryck och samlag från soluppgången till solnedgången med avsikten att fasta.

Fårhållandet mellan tålamod och tro är likt förhållandet mellan huvudet och kroppen. Allâh har föreskrivit för denna Ummah att fasta i en månad under året för att närma sig Allâh, att undvika det som Allâh har förbjudit, vänja sig vid att vara tålmodig, få sitt nafs [egot, människans egna jag] under kontroll, att tävla i generositet, visa samarbete och ömsesidig medkänsla. Allâh säger:

”TROENDE! Det är en plikt för er att fasta, liksom det var en plikt för dem som levde före er – kanske skall ni frukta Gud.” [Surah al-Baqarah 2:183]

Månaden Ramadan är stor och speciell månad, det var under Ramadan som Allâh uppenbarade Koranen. Belöningen för goda handlingar, att ge välgörenhet och handlingar av dyrkan multipliceras denna månad. Under Ramadan inträffar Laylat al-Qadr, som är bättre än tusen månader. Portarna till Paradiset är öppna och portarna till Helvetet är stängda och shayaateen [djävlarna] är fastbundna.

Allâh har gjort fastan under månaden Ramadan obligatorisk för varje vuxen Muslim som är vid sina sinnens fulla bruk, både män och kvinnor, som Han säger:

”För att ge människorna vägledning [inleddes] i månaden Ramadan uppenbarelsen av Koranen i vilken vägledningen klargörs och en måttstock ges med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt. Den av er som ser månens nytändning skall fasta månaden ut. Men den som är sjuk eller [stadd] på resa [skall fasta därefter] under motsvarande antal dagar. Gud vill göra det lätt – inte tungt – för er. Håll [fastan under den föreskrivna] perioden och prisa Gud som har väglett er – kanske skall ni visa [Honom] tacksamhet.” [Surah al-Baqarah 2:185]

Det finns en stor belöning hos Allâh för fasta. Profeten [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom] sade, ”Varje handling av Adams son är multiplicerad, varje god handling får tio gånger till sjuhundra gånger mer i belöning. Allâh sade, ”Förutom fasta, den är för Mig och Jag kommer ge belöning för den till den som lämnar sina lustar för Min skull.” [Återberättad av imam Muslim, i Kitab as-Siyaam]

Den femte pelaren: Hajj [vallfärden]

Allâh har gett Muslimerna en Qiblah [böneriktning] som de står vända mot när de ber [salaah] och gör åkallelser [du’aa] vart de än befinner sig. Denna qiblah är det Heliga Huset [Ka’bah] i Makkah al-Mukarramah:

”Och Vi skall låta dig vända dig i en böneriktning som skall göra dig nöjd. Vänd alltså nu ditt ansikte mot den heliga Moskén; ja, var ni än befinner er, vänd era ansikten mot denna [Moské].” [Surah al-Baqarah 2:144]

Eftersom Muslimerna är utspridda över hela världen och Islam kallar människor till att vara förenade och lära känna varandra, precis som Islam kallar dem till att samarbeta i rättfärdighet och fromhet, att förespråka om sanningen till varandra, att kalla människor till Allâh och vörda ritualerna – så har Allâh gjort det obligatoriskt för varje vuxen Muslim som är vid sina sinnens fulla bruk att besöka Hans Heliga Hus, att cirkulera runt det och utföra alla ritualer av Hajj som Allâh och Hans Sändebud förklarat. Allâh säger:

”Vallfärden till denna Helgedom är en plikt gentemot Gud för var och en som har möjlighet att genomföra den. Och den som förnekar sanningen [skall veta att] Gud är Sig själv nog och inte behöver [någon eller något i] Sin skapelse.” [Surah al-’Imran 3:97]

Hajj är ett tillfälle där Muslimernas sammanhållning, deras styrka och stolthet, visar sig. För deras Herre är En, det finns en Bok, det finns ett Sändebud, det finns en Ummah, en dyrkan och deras klädsel är en.

Hajj har sin egen etikett och sina egna villkor som Muslimerna måste iaktta, så som tygla sin tunga, hörsel och syn från allt det som Allâh har förbjudit, att ha en uppriktig avsikt, använda pengar från goda källor [till Hajj], föra med sig det bästa uppförandet, undvika allt som kan ogiltigförklara Hajj så som sexuella relationer, synder eller argumentera orättvist, så som Allâh säger:

”Vallfärden [skall fullgöras under] de kända månaderna. Den som då beger sig i väg skall så länge vallfärden varar avhålla sig från intim samvaro med kvinnor, grovt tal samt trätor och tvister. Gud vet det goda ni gör. För med er det som ni kan ha behov av, men den bästa vägkosten är gudsfruktan. Och frukta Gud, ni som har förstånd!” [Surah al-Baqarah 2:197]

Om Muslimen utför Hajj korrekt på det sätt som är föreskrivet och uppriktigt för Allâhs skull så kommer det vara något som sonar för ens synder. Profeten [må Allâhs frid och välsignelse vara över honom] sade, ”Den som utför Hajj för Allâhs skull och inte har sexuella relationer eller begår synder kommer komma tillbaka så som han var den dagen då hans mor födde honom.” [Återberättad av al-Bukhaari nr. 15210]Från Usool al-Deen al-Islami, av Shaykh Muhammad ibn Ibraaheem al-Tuawyjri